

ТАСДИҚ МЕКУНАМ»

Ректори Донишгоҳи Славянии Россия ва

Тоҷикистон д.и.ф.-м., профессор

_____ Ҳочазода Т.А.

ТАҚРИЗИ

муассисаи тақриздиҳанда ба диссертатсияи Раҳмонзода Муҳаммад Ҷамшед дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ мувофиқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон», ки барои дарёфти дараҷаи илмӣ номзади илмҳои ҳуқуқшиносӣ аз рӯйи ихтисоси 12.00.08 – Ҳуқуқи ҷиноятӣ ва криминология; ҳуқуқи иҷроӣ ҷазои ҷиноятӣ (илмҳои ҳуқуқшиносӣ) пешниҳод шудааст

Мубрам будани мавзӯи таҳқиқоти диссертатсия. Диссертатсияи номзади Раҳмонзода Муҳаммад Ҷамшед дар мавзӯи «Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ мувофиқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон» дар замони муосир ба яке аз масъалаҳои мубрами илм ва қонунгузории ҷиноятӣ бахшида шуда, дорои хусусияти ҳам назариявӣ ва ҳам амалӣ мебошад.

Мубрамияти мавзӯ бо якчанд омилҳо аз ҷониби муаллиф воқеъан асоснок карда шудааст: Аввалан, дар низоми иқтисодии давлатҳои муосир унсури хеле муҳим ва зарурӣ низоми бонкӣ мебошад, ки солимии иқтисодиёти ҳар давлат бештар ба фаъолияти ин низом вобастагӣ дорад. Дар пайвандӣ ба ин масъала Пешвои миллат ба маврид қайд менамоянд, ки «низоми молияву бонкии кишвар ҳамчун омили муҳими рушди иҷтимоиву иқтисодии Тоҷикистон бояд ба афзалиятҳои кишвар ва ба манфиати ҷомеа равона шуда, барои бо сармоя таъмин намудани соҳаҳои воқеии иқтисодиёт, ҳавасманд гардонидани соҳибкдорону тоҷирон ва умуман, баланд бардоштани фаъолнокии иқтисодӣ дар ҷомеа, ташкили ҷойҳои корӣ ва ҳифзи иҷтимоии аҳоли хизмат намояд».

Одатан аз сифати фаъолият ва шумораи бонкҳои амалкунанда фарҳанги иқтисодии давлатро баҳо медиҳанд. Фаъолияти низоми бонкӣ боиси бавучудоии муносибатҳои ҷамъиятии гуногун мегардад, ки меъёрҳои ҳуқуқӣ ҳамчун танзимгари ин муносибатҳо хизмат мекунанд. Ба ҳолати 1 январи соли 2020 дар ҳудуди Ҷумҳурии Тоҷикистон дар маҷмӯъ 73 адад ташкилотҳои қарзӣ фаъолият менамоянд. Мавҷудияти теъдоди зиёди ташкилотҳои қарзӣ беихтиёр хавфи содиршавӣ фаъолияти ғайриқонунии бонкиро афзун менамоянд.

Дуҷум, таҳлили амалияи ҳуқуқтатбиқкунӣ нишон медиҳад, ки мавҷудияти меъёри махсус дар самти ҳифзи ҳуқуқи ҷиноятии

фаъолияти бонкӣ дар шароити инкишофи низоми бонкӣ ва фаъолияти озода иқтисодӣ зарур ва муҳим мебошад. Ҳолатҳои зиёди ҳуқуқвайронкунӣ дар низоми бонкии кишвар аз он гувоҳӣ медиҳанд, ки назорати бонкӣ солҳои тӯлонӣ дар сатҳи ниҳоят паст қарор дошта, аз ин вазъ шахсони алоҳида суистифода намудаанд ва дар натиҷа ба иқтисодиёт ва иҷтимоиёти кишвар зарари зиёд расонида шудааст. Ҳамин тавр, хулоса кардан мумкин аст, ки фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ на танҳо ба низоми бонкии кишвар, манфиати шахсони воқеӣ ва ҳуқуқӣ, инчунин давлат низ зарари ҷиддӣ расонида, низоми иқтисодиёти мамлакатро дар маҷмӯъ заиф мегардонад.

Дар асоси гуфтаҳои болозикр таҳлили ҳамачонибаи назариявии масъалаҳои танзими қонунгузори фаъолияти бонкӣ, амалияи татбиқи меъёрҳои ҳуқуқии ҷиноятӣ вобаста ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ, коркарди тавсияҳои илман асоснок ҷиҳати мукамалнамоии қонунгузори ҷиноятӣ дар замони имрӯза мубрам мебошанд.

Натиҷаҳои таҳқиқот дар доираи талабот ба диссертатсияҳо, ки ба бандҳои 10,11,12,13,14,15,16 “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор)” муайян карда шудаанд. Диссертатсия кори анҷомёфтаи илмӣ-тахассусӣ буда, натиҷаи он барои рушди илми ҳуқуқи ҷиноятӣ ва қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон дар самти фаъолияти бонкӣ мусоидат мекунад.

Таҳлили диссертатсия, ақидаҳои нуқтаҳои илмӣ, хулосаҳо, мафҳумҳои илмӣ, проблемаҳои қонунгузорӣ, ки аз тарафи муаллиф пешкаш шудаанд, инчунин таҳлили танқидии ақидаҳои дар илм ҷойдошта, муайян намудани мавқеи мустақили хеш, асосноккунии нуқтаҳои илмӣ ва хулосаҳо бо истифода аз доираи кофии маводҳои илмӣ ва таҷрибаи амалӣ аз он дарак медиҳад, ки таҳқиқоти мазкур мустақилона навишта шудааст.

Диссертатсия ягонагии дохилӣ дорад, яъне дар он танҳо масъалаи “Ҷавобгарии ҷиноятӣ барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ мувофиқи қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон” мавриди таҳлил ва баррасӣ қарор дода шудааст. Сохтори диссертатсия тибқи мақсад ва вазифаҳои он, инчунин талаботи таҳқиқоти мутассил ва мантиқӣ интиҳоб карда шудааст. Бобҳо ва зербобҳои диссертатсия бодарназардошти таҳқиқи мантиқӣ тибқи усули илмии гузариш ба мафҳумҳои умумӣ ва мушаххас, пай дар ҳам таҳлил намудани қонунгузорӣ муайян карда шудааст.

Ба ҳимоя нуқтаҳои илмии зерин пешниҳод мегарданд, ки онҳо навгониҳои таҳқиқоти диссертатсияро ифода месозанд:

1. Таҳлили таърихи ташаккул ва рушди муносибатҳои бонкӣ чун объекти ҳифзи ҳуқуқи ҷиноятӣ нишон медиҳад, ки он дар ҳудуди Тоҷикистони имрӯза аз давраҳои аввали давлатдории тоҷикон ҷой дошта, дорои махсусиятҳои хоси худ буданд. Аммо ба шакли имрӯза ташаккулёбии қонунгузори ҷиноятӣ оид ба ҳифзи фаъолияти бонкӣ пеш аз ҳама аз таъсири ҳуқуқи тоинқилобии Русияи подшоҳӣ, Иттифоқи Шӯравӣ ва баъдан ИДМ вобастагии зич дорад. Қонуни ҷиноятӣ замони шӯравӣ муқаррароти бевоситаро ҷиҳати ба ҷавобгарии ҷиноятӣ кашидан барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ пешбинӣ накарда бошад ҳам, лекин нишонаҳои алоҳидаи онро дар таркиби дигар ҷиноятҳо мустақам намуда буд.

2. Асоси дар КҶ ҚТ криминализатсия намудани ҷинояти фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ пеш аз ҳама ба қабул гаштани Кодекси моделии ҷиноятӣ кишварҳои узви ИДМ иртибот дорад. Маҳз махсусиятҳои объекти фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ сабаб гардидаанд, ки ин ҷиноятро дар Кодекси моделии ҷиноятӣ ИДМ алоҳида аз ҷинояти фаъолияти ғайриқонунии соҳибкорӣ мавриди танзим қарор диҳанд. Аввалан, фаъолияти бонкӣ чун падидаи нави иқтисодӣ ҳануз пурра ташаккул наёфта, зеро таъсири гурӯҳҳои ҷиноятӣ қарор гирифта буд. Баъдан, фаъолияти бонкӣ чун соҳаи мустақил дорои заминаҳои ҳуқуқи худ буда, ба таври зарурӣ мавриди танзим қарор гирифтааст. Гузашта аз ин, фаъолияти бонкӣ бо махсусиятҳои алоҳидаи худ аз фаъолияти соҳибкорӣ фарқ менамояд ва табиист, ки бояд алоҳида мавриди ҳифзи ҳуқуқи ҷиноятӣ қарор дода шавад. Ҳамин тавр, фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ яке аз намудҳои соҳибқорӣ ғайриқонунӣ ба шумор равад ҳам, вале вобаста ба хусусият ва дараҷаи ба ҷамъият хавфнокӣ фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ аз соҳибқорӣ ғайриқонунӣ ба кулӣ фарқ мекунад. Маҳз ин ҳолатро ба эътибор гирифта Кодекси моделии ҷиноятӣ ИДМ онро чун ҷинояти алоҳида муқаррар намудааст.

3. Таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқӣ нишон медиҳад, ки ҷавобгарии ҷиноятӣ барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ ҳамчун таркиби алоҳида на дар ҳамаи қонунҳои ҷиноятӣ давлатҳои аъзои ИДМ муқаррар карда шудааст. Вобаста ба ин метавон кишварҳои ИДМ-ро ба ду гурӯҳи калон тақсимбандӣ намуд:

а) кишварҳое, ки фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ чун ҷинояти алоҳида дар қонунгузори ҷиноятӣ муқаррар гаштааст (Кодекси ҷиноятӣ Федератсияи Русия, Ҷумҳуриҳои Қирғизистон ва Туркманистон);

б) кишварҳое, ки фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ чун қисми таркибии ҷинойти фаъолияти ғайриқонунии соҳибкорӣ муқаррар гаштаанд (Кодексҳои ҷинойтии Ҷумҳуриҳои Қазоқистон, Арманистон, Озурбойҷон, Ёзбекистон, Молдовия, Беларус).

Сабаби чунин «духурагӣ» пеш аз ҳама, аз сатҳу сифати рушди муносибатҳои иқтисодӣ, муомилоти пулӣ ва воситаҳои гуногуни ҳисоббаробаркунии ҳар як давлати аъзои ИДМ вобастагӣ дорад. Кишварҳое, ки фаъолияти ғайриқонунии бонкиро чун қисми таркибии ҷинойти фаъолияти ғайриқонунии соҳибкорӣ муқаррар намудаанд, аз он нуқтаи назар ба чунин амал даст задаанд, ки ин ду ҷинойт ба як гурӯҳи муносибатҳои ҷамъиятӣ таарруз менамоянд ва бояд якҷоя пешбинӣ карда шаванд. Аммо воқеияти замони муосир нишон медиҳад, ки тарзҳои муосири содиркунии фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ ба монанди ҷинойтҳои кибернетикӣ дар соҳаи фаъолияти бонкӣ рӯи кор омадааст. Ҳолати мазкур зарурати дар алоҳидагӣ мавриди танзими ҳуқуқӣ қарор додани ин ҷинойтро дар қонунгузори ҷинойтӣ тақозо менамояд. Дар баробари ин, кишварҳои аъзои ИДМ-ро зарур аст, ки дар ҳамкорӣ бо Ассамблеяи байнипарлумонии ИДМ меъёрҳои навро коркард намуда, баҳри пешгирии тарзу воситаҳои нави содиршавии ин ҷинойтҳо чораандешӣ намоянд.

4. Диспозитсияи ҷинойти фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ хусусияти бланкетиро доро мебошад. Қонунгузор ҳангоми эҷоди диспозитсияи қ.1 м. 263 КҶ аз истилоҳоте корбурд кардааст, ки мазмуну моҳияти онҳо дар соҳаҳои дигари ҳуқуқ шарҳу тавзеҳ дода шудааст. Мутобиқи қоидаҳои техникаи ҳуқуқӣ истилоҳоти ҳуқуқӣ дар санади меъёрии ҳуқуқӣ танҳо бо ҳамон маъно истифода мегардад, ки он дар соҳаи махсуси дахлдор истифода мешавад. Бо мақсади мутобиқат намудани диспозитсияи қ.1 м. 263 КҶ ба қонунгузори соҳавӣ пешниҳод карда мешавад, ки ба ҷойи истилоҳоти «шаҳрванд, ташкилотҳои тиҷоратӣ ва ғайритиҷоратӣ» истилоҳоти «шахсонии воқеӣ ё ҳуқуқӣ» истифода карда шавад.

5. Бо мақсади дуруст тафриқагузорӣ карда шудани шаклҳои шарикӣ барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ пешниҳод мегардад, ки дар қ.2 м. 263 КҶ содир намудани фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ аз ҷониби гурӯҳи шахсон бо маслиҳати пешакӣ чун банди алоҳида муқаррар карда шавад.

6. Амалӣ сохтани фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ аз ҷониби шахсе, ки қаблан барои содир намудани фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ ё

соҳибкории ғайриқонунӣ суд шудааст, маънои онро дорад, ки шахс то муҳлатҳои бо қонуни ҷиноятӣ пешбинӣ гардидаи барҳамхурӣ ё бардоштани доғи судӣ боз ба ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ машғул мешавад. Аммо то имрӯз таҷрибаи ҳуқуқтатбиқкунӣ нишон медиҳад, ки ягон шахс бо ин банди м. 263 КҶ ба ҷавобгарии ҷиноятӣ кашида, маҳкум карда нашудааст. Гузашта аз ин, чунин тарзи меъёрэҷодкунӣ хоси техникаи ҳуқуқӣ набуда, татбиқшавии он дар амалия ба гуногунфаҳмӣ ва духура тафсир шудани моҳияти он оварда мерасонад. Бинобар ин, таклиф карда мешавад, ки банди «в» қ. 2 м. 263 КҶ – содир намудани ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ аз ҷониби шахсе, ки қаблан барои ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ ё соҳибкории ғайриқонунӣ судшуда содир гардида бошад, хориҷ (декриминализатсия) карда шавад.

7. Яке аз ҳолатҳои, ки барои такмили қонунгузории ҷиноятии Тоҷикистон аҳамиятнок аст, ин муқаррар намудани намуди махсуси озод кардан аз ҷавобгарии ҷиноятӣ барои содир кардани ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ ҳангоми мавҷуд набудани ҳолатҳои вазнинкунандаи ин ҷиноят ба шумор меравад. Чунин таҷриба дар қонунгузории ҷиноятии кишварҳои хориҷ, бахусус Қазоқистон (эзоҳ ба м. 214 КҶ) ҷорӣ карда шудааст. Мутобиқи он шахсе, ки бори аввал кирдори дар қисми якуми ҳамин модда пешбинишударо содир кардааст, ҳангоми зарарро ихтиёран талофӣ намудан аз ҷавобгарии ҷиноятӣ озод карда мешавад. Бинобар ин, зарур аст, ки чунин намуди махсуси озод кардан аз ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ бе ҳолатҳои вазнинкунанда муқаррар карда шавад.

Муаллиф бо мақсади мукаммал гардонидани Кодекси ҷиноятии Ҷумҳурии Тоҷикистон вобаста ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ мувофиқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон ворид намудани тағйиру иловаҳоро мувофиқи мақсад медонад:

Ҳамин тариқ, дар асоси гуфтаҳои боло м. 263 КҶ дар таҳрири зерин пешниҳод карда мешавад:

“Моддаи 263. Ҷаъолияти ғайриқонунии бонкӣ

1) Ба амал баровардани ғаъолияти бонкӣ (амалиёти бонкӣ) бидуни бақайдгирӣ ё бидуни иҷозатномаи махсус (литсензия) дар мавридҳои, ки чунин иҷозатнома (литсензия) ҳатмӣ мебошад ё бо вайрон кардани шартҳои иҷозатнома (литсензия), агар ин кирдор бо ба даст овардани даромад ба миқдори калон вобаста бошад ё ба манфиати шахсони воқеӣ ё ҳуқуқӣ ё давлат ба миқдори калон зарар расонида бошад,

бо ....ҷазо дода мешавад.

2) Ҳамин кирдор, агар:

а) аз ҷониби гурӯҳи ашхос бо маслиҳати пешакӣ ё гурӯҳи муташаккил;

б) бо ба даст овардани даромад ба миқдори махсусан калон алоқаманд бошад,

бо ..... ҷазо дода мешавад.

Эзоҳ: 1. Даромад ё зарар ба миқдори калон чунин даромад ё зарарест, ки маблағи он аз андозаи нишондиҳанда барои ҳисобҳо як ҳазор маротиба ва даромади махсусан калон аз андозаи нишондиҳанда барои ҳисобҳо се ҳазор маротиба зиёдтар мебошад.

2. Шахсе, ки бори аввал кирдори дар қисми якуми ҳамин модда пешбинишударо содир кардааст, ҳангоми зарарро ихтиёран талофӣ намудан аз ҷавобгарии ҷиноятӣ озод карда мешавад».

Нуқтаҳои илмӣ диссертатсия ва натиҷаҳои илмӣ, ки дар охири бобҳо ва зербобҳо, инчунин хулосаи кор ифодаи худро ёфтаанд, аз саҳми шахсии муаллиф дарак медиҳанд. Ҳамзамон саҳми шахсии муаллифи диссертатсия бо сатҳи навгонии илмӣ диссертатсионӣ, нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешниҳод мешаванд, мақолаҳои илмӣ, маърузаҳо дар семинарҳои назариявӣ ва конференсияҳои илмӣ – амалӣ, инчунин дар таҳияи лоиҳаи санадҳои меъёрии ҳуқуқӣ ва тағйиру иловаҳо ба он тасдиқ карда мешавад. Ҳамзамон, тарзи навишт, масъалагузорӣ ва услуби диссертатсия саҳми шахсии муаллифи диссертатсияро нишон медиҳад.

Мухтавои асосии диссертатсия дар зиёда аз 14 мақоллаҳои илмӣ дарҷ шудаанд, ки аз ин шумора 4 мақолла дар маҷаллаҳои тақризшаванда ва тавсиянамудаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон ба ҷоп расидааст. Аз ҷумла: Нуқтаҳои асосии таҳқиқот дар конференсияҳои илмӣ-назариявӣ ва илмӣ-амалии байналмилалӣ ва ҷумҳуриявӣ бо маърузаҳо пешниҳод шудаанд:

а) байналмилалӣ:

– «Сиёсати ҷиноятӣ дар ҷодаи тамоюлҳои муосири ҷаҳонӣ» – маъруза дар мавзӯи «Таҳлили ҳуқуқи ҷиноятӣ ва фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ тибқи қонунгузори ҷиноятӣ давлатҳои аъзои ИДМ» (Душанбе, Академияи ВКД, 25 майи соли 2018);

– «Актуальные вопросы юриспруденции» – маъруза дар мавзӯи «Уголовная ответственность незаконной банковской деятельности по законодательству Республики Узбекистан» (Душанбе, ДСРТ (РТСУ), 26 апрели соли 2019);

– «Конститутсияи ҶТ ва низоми ҳуқуқии миллӣ: заминаҳои рушд ва дурнамои илми ҳуқуқшиносӣ» – маъруза дар мавзӯи «Таърихи ҷинояти ҷаҳолияти ғайриқонунии бонкӣ» (Душанбе, ДМТ, 30 октябри соли 2019);

– «Ҳуқуқи инсон: мушкилот, роҳи ҳал ва дурнамо» – маъруза дар мавзӯи «Пайёмҳои сарвари давлат – омили муҳими танзими ҷаҳолияти бонкӣ» (Душанбе, ДМТ, 10 декабри соли 2019);

б) ҷумҳуриявӣ:

– «Нақши экспертизаи судӣ дар тафтиши ҷиноят» – маъруза дар мавзӯи «Мафҳуми ҷаҳолияти ғайриқонунии бонкӣ» (Душанбе, ДМТ, 21 апрели соли 2018);

– «Даҳсолаи байналмилалӣ амал «Об барои рушди устувор, солҳои 2018–2028», «Соли рушди сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ», «140-солагии Қаҳрамони Тоҷикистон Садриддин Айнӣ» ва «70-солагии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон» – маъруза дар мавзӯи «Баъзе паҳлуҳои объекти ҷинояти ҷаҳолияти ғайриқонунии бонкӣ» (Душанбе, ДМТ, 24 апрели соли 2018);

– «Солҳои рушди деҳот, сайёҳӣ ва ҳунарҳои мардумӣ (солҳои 2019 - 2021)» ва «400-солагии Миробид Сайидои Насафӣ» – маъруза дар мавзӯи «Таҳлили ҳуқуқӣ-ҷиноятӣ ҷаҳолияти ғайриқонунии бонкӣ тибқи қонунгузориҳои ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Федератсияи Россия» (Душанбе, ДМТ, 25 апрели соли 2019);

– «Муқовимат бо коррупсия дар Ҷумҳурии Тоҷикистон: роҳҳо ва натиҷаҳои он» – маъруза дар мавзӯи «Муқовимат бо ҷаҳолияти ғайриқонунии бонкӣ ҳамчун ҷинояти коррупсионӣ» (Душанбе, ДМТ, 7 декабри соли 2019);

– «5500-солагии Сарасми бостонӣ», «700-солагии шоири барҷастаи тоҷик Камоли Хуҷандӣ» ва «Бистсолаи омӯзиш ва рушди фанҳои табиатшиносӣ, дақиқ ва риёзӣ дар соҳаи илму маориф (солҳои 2020-2040)» – маъруза дар мавзӯи «Таҳлили муқоисавӣ-ҳуқуқӣ ҷинояти ҷаҳолияти ғайриқонунии бонкӣ тибқи қонунгузориҳои ҷиноятӣ Ҷумҳурии Тоҷикистон ва Ҷумҳурии Қазоқистон» (Душанбе, ДМТ, 23 апрели соли 2020).

Муаллиф дар ҷараёни таҳқиқоти диссертатсионӣ ба муаллифон ва манбаи иқтибоси мавод ишора менамояд. Асардуздӣ дар диссертатсия мушоҳида намешавад.

Сатҳи асоснокӣ ва боэтимодии натиҷаҳои илмӣ (нуқтаҳои илмӣ), ҳулосаҳои аспирант. Натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз он ҷумла нуқтаҳои илмӣ, ки ба ҳимоя пешкаш шудаанд, заминаи кофӣ ва

боэътимоди назариявӣ ва методологӣ доранд. Асосҳои назариявии таҳқиқоти диссертатсияро пажӯҳишҳои олимони ватанӣ ва хориҷӣ оид ба ҳуқуқи ҷиноятӣ, криминология, ҳуқуқи бонкӣ, ҳуқуқшиносии муқоисавӣ ва соҳаҳои дигари ҳуқуқ ташкил медиҳанд. Вобаста ба масъалаҳои таҳқиқот монографияҳо, китобҳои дарсӣ, мақолаҳои илмӣ, фишурдаҳои конференсияҳои илмӣ-амалии сатҳи ҷумҳуриявӣ бо байналмилалӣ мавриди омӯзиш ва натиҷагирӣ қарор гирифтанд.

Оид ба масъалаи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ як зумра олимони ватанӣ, ба монанди В.А. Абдухамитов, У.А. Азиззода, Н.Б. Азимзода, С.Э. Баҳриддинзода, А.Д.Ғафуров Н.А. Қудратов, З.Ҳ. Искандаров, Ҷ.З. Маҷидзода, И.Т. Маҳмудов, Н. Маҳмадзода, П.З. Мирзозода, Ф.А. Мирзоаҳмедов, А.Қ. Назаров, Э.С. Насриддинзода, Д.С. Раҳмон, Р.Ҳ. Раҳимзода, М.З. Раҳимзода, Р.Р. Раҳмадҷонзода, К.Д. Раҷабов, Ш.Н. Саидзода, Д.Ш. Сангинов, Г.С. Сатторов, А.И. Сафарзода, Ҳ.С. Сафарзода, К.Ҳ. Солиев, Ш.Л. Холиқзода, Т.Ш. Шарипов, Р.И. Шарипов ва олимони хориҷӣ, аз қабилӣ Д.И. Аминов, Б.В. Волженкин, А.Э. Жалинский, В.Д. Ларичева, Н.А. Лопашенко, Т.В. Пинкевич, А.Ж. Саркисян, В.И. Тюнин, Т.Д. Устинова, П.С. Яни таълифоти худро ба нашр расонидаанд. Дар умум, муаллифони зикршуда масоилеро мавриди баррасӣ қарор додаанд, ки паҳлуҳои ҷудогонаи падидаи фаъолияти ғайриқонунии бонкиро дар бар мегиранд. Дар баробари ин, қайд кардан ба маврид аст, ки то ҳанӯз таҳқиқотҳои бунёдӣ вобаста ба масъалаи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ, бандубасти ин ҷиноят, фарқияти ин ҷиноят аз ҷиноятҳои ба он монанд ва роҳҳои такмили қонунгузории ҷиноятӣ Тоҷикистон дар ин самт ҷой надоранд.

Диссертатсияи мазкур ба бартараф намудани ин ҳолигӣ дар илми ҳуқуқшиносии Тоҷикистон равона гардидааст.

Сатҳи навгонии натиҷаи илмӣ (нуқтаҳои илмӣ), хулосаҳои аспирант, ки дар диссертатсия баён гардидаанд.

Навгонии илмии таҳқиқоти диссертатсионӣ дар он зоҳир мегардад, ки баъди қабули КҶ ҚТ соли 1998 рисолаи илмии мазкур нахустин таҳқиқоти маҷмӯие мебошад, ки ба таҳлили низомноки масъалаи ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ҷинояти фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ, таҳлили муқоисавии қонунгузории ҷиноятӣ ватанӣ бо қонунгузории ҷиноятӣ давлатҳои хориҷи наздик (давлатҳои аъзои ИДМ) ва кишварҳои хориҷи дур (ИМА, Фаронса, Олмон, Эстония, Латвия, Литва, Дания,

Испания, Чин ва ғ.) оид ба ҷинояти таҳқиқшаванда, фарқияти ин ҷиноят аз таркибҳои ба он монанд ва такмили минбаъдаи он бахшида шудааст.

Дар диссертатсия таҳлили амиқи мафҳуми моҳияти ҷинояти ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ амалӣ гардида, мазмуну муҳтавои аломатҳои тарафи объективӣ ва субъективии ҷинояти таҳқиқшаванда муайян карда шуда, ҷиҳати такмили м. 263 КҶ ҚТ тавассути ворид намудани аломатҳои иловагии бандубастшаванда ва намуди махсуси озод кардан аз ҷавобгарии ҷиноятӣ оид ба ин ҷиноят пешниҳодҳои асоснок ироа гардидааст. Навгонии дигари таҳқиқоти диссертатсионӣ пеш аз ҳама дар пешниҳодҳои илман асосёфта аз ҷониби муаллиф доир ба таҳлили аломатҳои бандубастшавандаи ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ, бахусус аз ҷониби гурӯҳи муташаккил содир намудани ин ҷиноят ифода меёбад. Ба назари эътибор гирифтани наwgониҳои диссертатсия имконият медиҳанд, ки хусусияти латентии (рӯйпушшавии) ҷинояти м. 263 КҶ ҚТ дар воқеияти ҳаёт аз байн равад ва мақомоти ҳифзи ҳуқуқ ва шахсони назораткунандаи соҳаи бонкӣ муборизаи шадидро бо ҷинояткорӣ дар бахши иқтисодиёт тавсеа бахшанд.

Дар диссертатсия вобаста ба вазъи имрӯзаи ҷинояткорӣ дар самти ғаъолияти бонкӣ масоили зерин мавриди таҳқиқ қарор дода шудаанд:

- дар асоси таҳлили таърихи ташаккул ва рушди муносибатҳои бонкӣ ҳамчун объекти ҳифзи ҳуқуқии ҷиноятӣ, танзими ҳуқуқии ғаъолияти бонкӣ ва ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ мавҷудияти робита ва қайду шартӣ ҳамдигарии ин ҷиноят бо воқеияти иҷтимоию иқтисодӣ ва сиёсии давраҳои муайяни инкишофи қонунгузорӣ;

- таҳлили муқоисавии қонунгузориҳои ҷиноятӣ оид ба ҷавобгарии ҷиноятӣ барои ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ мутобиқи қонунгузориҳои ҷиноятии давлатҳои хориҷи наздик (давлатҳои аъзои ИДМ) ва кишварҳои хориҷи дур (ИМА, Фаронса, Олмон, Эстония, Латвия, Литва, Дания, Испания, Чин ва ғ.);

- дар сатҳи диссертатсионӣ исбот карда мешавад, ки такмили м. 263 КҶ ҚТ оид ба ҷавобгарӣ барои ғаъолияти ғайриқонунии бонкӣ мувофиқи мақсад мебошад;

- пешниҳодҳо дар хусуси муайян намудани объекти бевосита, тарафи объективӣ, субъект ва тарафи субъективии м. 263 КҶ ҚТ, фарқгузориҳои таркиби м. 263 КҶ ҚТ аз таркибҳои ҳаммонанди он, муайян намудани хусусиятҳои гурӯҳи муташаккил ва ғайра.

Нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳое, ки дар диссертатсия пешкаш шудаанд аз лиҳози илмӣ-методологӣ бо истифода аз ақидаҳои маъмули дар илм пазируфташуда, дар робита бо қонунгузорӣ ва таҷрибаи ҳуқуқӣ исбот карда шудаанд. Онҳо дар муқоиса бо нуктаҳои илмӣ ва хулосаҳое, ки дар илм истифода мешаванд, навгонии илмӣ доранд.

Эродҳо ба мазмун ва шакли диссертатсия.

Дар баробари муваффақиятҳо дар диссертатсия баъзе масъалаҳои баҳснок ва ҳалталаб ҷой доранд, ки барои ҳалли онҳо фикри муаллиф талаб карда мешавад. Ба монанди:

1. Номи зербоби 1.-и диссертатсия “Таърихи ташаккул ва рушди муносибатҳои бонкӣ ҳамчун объекти ҳифзи ҳуқуқии ҷиноятӣ” ном гирифтааст. Дар сараввали параграф ташаккул ва рушди муносибатҳои бонкӣ ҳамчун объекти ҳифзи ҳуқуқии ҷиноятӣ дар ҳудуди Тоҷикистон ва даврабандии инкишофи ҳуқуқ ва давлати Тоҷикистон сухан меравад, вале ибораи “ҳудуди Тоҷикистони таърихӣ ва муосир дар зербоб мавҷуд намебошад. Чунин номгузорӣ аз ҷониби муаллиф ба мақсад мувофиқ набуда, доираи таҳқиқи мавзӯро васеъ мегардонад, ки одатан таҳлили мавзӯи мавриди назар ғайриимкон мегардад. Таҳлили муносибатҳои кредитӣ дар давраи Юнони қадим ва Бобулистон системанокии зербоби мавриди назарро ҳалалдор намудааст. Хубтар мебуд агар танзими ҳуқуқии муносибатҳои бонкӣ ҳамчун объекти ҳифзи ҳуқуқии ҷиноятӣ дар сарзамини Тоҷикистон аз қонунгузорию шӯравӣ сарчашма мегирад, ки асоси онро Инқилоби октябр (с. 1917) ташкил медиҳад, дар диссертатсия мавриди таҳлилу баррасӣ қарор мегирифт. Вобаста ба ин масъала шарҳи муаллиф талаб карда мешавад.

2. Бояд қайд намуд, ки фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ яке аз намудҳои соҳибкории ғайриқонунӣ мебошад. Вале вобаста ба хусусият ва дараҷаи ба ҷамъият хавфнокии фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ қонунгузор онро ба таври алоҳида чун ҷинояти мустақил дар қонунгузорию ҷиноятӣ муқаррар намудааст (С. 78). Ба андешаи муаллиф сабаб дар ҷи мебошад, ки қонунгузор онро ҳамчун объектҳои алоҳидаи ҷиноят эътироф намудаду дар моддаҳои алоҳида танзим намудааст, аммо муаллиф ба он назар аст, ки фаъолияти ғайриқонунии бонкӣ яке аз намудҳои соҳибкории ғайриқонунӣ маҳсуб меёбад. Аз тарафи муаллиф талаб карда мешавад, ки ин нуктаи дар диссертатсия (С. 78) мавҷудбударо бо далоилҳои муътамад асоснок намояд.

3. Аксарияти муҳаққиқони ҳуқуқи ҷиноятӣ ҷонибдори ақидаи муносибати озод дар муайянқунии талабот ва шартҳои литсензияқунонӣ ҳастанд (С. 94). Чунин тарзи фаҳмиши илмӣ саҳеҳ набуда, мубоҳисаро ба

миён меорад. Хубтар мешавад, ки кадом гурӯҳи олимон ин нуктаи назарро пазируфтаанд, муайян карда мешуд. Вобаста ба ин маъала шарҳи муаллиф талаб карда мешавад.

Ҳамзамон эродҳое, ки дар боло зикр шудаанд аз лиҳози илмӣ мубоҳисавӣ буда, ба паҳлуҳои илмии диссертатсия таъсири ҷидди намерасонанд.

Баҳои ягонаи дохилӣ ва аҳамияти натиҷаҳои таҳқиқот барои ҳалли проблемаҳои мубрами дахлдор, вазифаҳои назариявӣ ё амалӣ.

Диссертатсия ягонагии дохилӣ дошта, усулҳое, ки дар ҷараёни таҳқиқоти истифода шудаанд, ин сифати мусбии диссертатсияро таъмин намуда, минбаъд, дар таҳқиқоти илмии “Ҷавобгарии ҷинойтӣ барои ҷаъолияти ғайриқонунии бонкӣ мувофиқи қонунгузории Ҷумҳурии Тоҷикистон” ва мукамалсозии қонуни ҷинойтӣ вобаста ба ҷавобгарии ҷинойтӣ барои ҷаъолияти ғайриқонунии бонкӣ истифода шаванд.

Ҳамчунин, тадқиқоти мазкур метавонад дар раванди таъсиси бонкҳои нав ҳамчун дастур ва роҳнамо хизмат кунад ва дар самти пешгирии бақайдгирии бонкҳои қалбакӣ мусоидат намояд.

Маводи таҳқиқоти диссертатсионӣ метавонад дар ҷараёни таълим дар муассисаҳои олии ҳангоми тадриси фанҳои ҳуқуқшиносӣ-ҳуқуқи ҷинойтӣ, бандубасти ҷинойтҳои иқтисодӣ, асосҳои илмии бандубасти ҷинойтҳо ва фанҳои иқтисодӣ-ҷаъолияти бонкӣ, аудит дар бонкҳо ва мониторинги молиявӣ истифода шавад.

Тасдиқи нашри нуктаҳои асосӣ, натиҷаҳо, хулосаҳои диссертатсия.

Нуктаҳои илмӣ, натиҷаҳои таҳқиқоти илмӣ ва хулосаҳои диссертатсия дар мақоллаҳо аз он ҷумла дар нашрияҳои тақризшавандаи Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон, ки рӯйхати онҳо дар автореферати диссертатсия дарч ёфтааст, интишор шудаанд. Нашрияҳое, ки дар онҳо натиҷаҳои таҳқиқоти диссертатсионӣ интишор шудаанд, дар диссертатсия, аз ҷумла дар хулосаи он, инчунин дар автореферат дарч ёфтаанд.

Мувофиқати автореферат ба муҳтавои диссертатсия. Автореферат ба муҳтавои диссертатсия мувофиқат дорад. Дар автореферат натиҷаҳои асосии таҳқиқоти диссертатсионӣ, аз он ҷумла мазмун мухтасари бобҳо ва зербобҳои диссертатсия дарч ёфтаанд.

Мувофиқати диссертатсия ба талаботи “Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ”-и Комиссияи олии аттестатсионии назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон. Таҳқиқоти диссертатсионии Раҳмонзода Муҳаммад Ҷамшед ба талаботи Тартиби додани дараҷаҳои илмӣ ва унвони илмӣ (дотсент, профессор), ки бо Қарори Ҳукумати

